

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 25 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015 declarat de către inculpatul

Mereacri Victor Constantin, născut la 24 noiembrie 1988, originar din s.Costești, r-nul Ialoveni, domiciliat în or.Ialoveni, str.Traian 47.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 28.10.2014 - 25.05.2015,
2. Instanța de apel: 22.06.2015 - 09.10.2015,
3. Instanța de recurs: 18.01.2016 - 17.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 25 mai 2015, Mereacri Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.187 alin.(2) lit.b), d), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă;
- art.287 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare;
- art.201¹ alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare;
- art.27, 145 alin.(1) Cod penal la 10 ani închisoare.

În temeiul art.84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa de 15 ani și 3 luni închisoare, fără amendă.

În baza art.85 Cod penal, i-a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 03 aprilie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 16 ani închisoare, fără amendă, cu ispășirea ei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Mereacri Victor, la 24 noiembrie 2013, ora 02.00, împreună cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, prin forțarea ușii, a pătruns în locuința unchiului său, Levinte Alexandru din s.Costești, r-nul Ialoveni, iar în timp ce acesta s-a ascuns în podul casei de frică să nu fie bătut, Mereacri Victor împreună cu celelalte persoane nestabilite, au sustras deschis bunuri materiale în valoare totală de 3505 lei, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciul material în proporții considerabile.

Tot el, Mereacri Victor, la 18 aprilie 2014, pe la orele 20.30, aflîndu-se pe

str.Alexandru Hajdeu 29, mun.Chișinău, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, printr-un cinism și obrăznicie deosebită, i-a aplicat lui Zaharov Alexandr multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea corpului și a capului, cauzîndu-i astfel suferință fizică și psihică.

Tot el, la 08 iulie 2014, aproximativ la ora 21.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, avînd intenția de a cauza dureri fizice și suferințe psihice asupra unui membru al familiei prin impunerea controlului personal, la domiciliu, în or.Ialoveni, str.Traian 47, i-a aplicat cîteva lovituri în diferite regiuni ale corpului concubinei sale, Solomon Ana, totodată numind-o cu cuvinte necenzurate și amenințînd-o cu răfuială fizică în continuare.

Tot el, Mereacri Victor, continuîndu-și acțiunile sale criminale, la 09 iulie 2014, aproximativ la ora 15.00, aflîndu-se în ograda gospodăriei Grosu Inga situată pe str.Vasile Alecsandri nr.4, or. Ialoveni, urmărind scopul lipsirii de viață a cet.Botezatu Sergiu, i-a aplicat acestuia trei lovituri cu cuțitul în regiunea toracelui cauzîndu-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.1816/D din 14 august 2014, traumatism toraco-abdominal pe stînga manifestat prin plăgi tăiate nepenetrante a hemitoracelui stîng, plagă tăiată penetrantă a peretelui abdominal cu lezarea omentului, hemoperitoneum, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

Din cauze independente de voința sa, acțiunea îndreptată nemijlocit spre săvîrșirea omorului intenționat asupra lui Botezatu Sergiu nu și-a produs efectul, deoarece ultimului i-a fost acordat ajutorul medical necesar în timp util, circumstanțe ce au prevenit decesul.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare ori în caz că va fi găsit vinovat să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, invocînd că nu a avut intenția să-l omoare pe S.Botezatu, dînsul fiind în legitimă apărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, a fost respins, ca nefundat, apelul declarat de inculpatul V.Mereacri.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, analizînd în ansamblu probele administrate în cauză, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului V.Mereacri în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), d), f), art.287 alin.(1), art.201/1 alin.(1), art.27, 145 alin.(1) Cod penal, a fost dovedită integral.

Totodată, instanța de apel a conchis că, cu toate că inculpatul a recunoscut vina parțial, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate sînt dovedite prin probe administrate în cauză, iar instanța de fond a făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului și just a decis în privința sancționării sale, stabilindu-i pedeapsă cu închisoarea.

Poziția inculpatului cu privire la existența în acțiunile sale a legitimei apărări a fost respinsă de către instanța de apel, pe motiv că nu există nici o probă obiectivă care să ateste faptul că acțiunile părții vătămate au fost îndreptate pentru a cauza careva leziuni grave a integrității corporale a inculpatului, în acest sens urmînd a fi luat în calcul și faptul că, la momentul conflictului, partea vătămată nu avea careva obiecte care ar putea prejudicia viața, sănătatea și integritatea corporală a inculpatului, precum și de faptul că inculpatul prevedea că loviturile cu cuțitul pot duce la moartea părții vătămate și a admis în mod conștient un asemenea comportament, dînsul acționînd cu intenție directă. Astfel, nu au fost constatate date obiective în baza cărora s-ar putea presupune că comportamentul părții vătămate ar putea constitui un pericol grav vieții și integrității corporale a inculpatului. Mai mult ca atît, intenția lui V.Mereacri nu a fost realizată nu din dorința inculpatului, ci datorită faptului că părții vătămate S.Botezatu i s-a acordat îngrijirile necesare în timpul cuvenit.

Instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță, ținând cont de prevederile art.6, 7, 61, 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului care anterior a fost condamnat și a săvârșit o nouă infracțiune în termenul de probă, de faptul că infracțiunile comise fac parte din categoria celor mai puțin grave, grave și deosebit de grave, se caracterizează negativ la locul de trai, a comis o infracțiune în stare de ebrietate alcoolică și de circumstanțele atenuante, de faptul că inculpatul a recunoscut parțial vinovăția, are la întreținere un copil minor și părțile vătămate nu au pretenții față de dînsul, corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar prin condamnarea acestuia la pedeapsa închisorii.

5. Împotriva hotărîrilor menționate a declarat recurs ordinar inculpatul V.Mereacri care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, invocînd că instanțele de fond la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de faptul că prejudiciul material a fost reparat integral, părțile vătămate nu au careva pretenții față de dînsul și că are la întreținere un copil minor, astfel instanțele nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul în recursul declarat nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia se deduce că dînsul consideră că s-a aplicat pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10 Cod de procedură penală.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării inculpatului

Totodată, instanțele, luînd în considerație că infracțiunile comise de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, fac parte din categoria celor mai puțin grave, grave și deosebit de grave, de persoana acestuia, că a recunoscut vina parțial, a reparat prejudiciul material, are la întreținere un copil minor, se caracterizează negativ, precum și de faptul că anterior a fost condamnat și a săvârșit infracțiunea în termenul de probă, în stare de ebrietate alcoolică, just au conchis că corijarea și reeducarea lui nu poate avea loc decît prin izolare de societate.

Colegiul penal reține că, pedeapsa are drept scop și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane. Ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, argumentele inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, nu pot fi reținute, deoarece dînsul anterior a fost condamnat, a comis infracțiunile enunțate mai sus în termen de probă, fapt ce confirmă că inculpatul nu și-a făcut concluziile necesare pentru viață și că reeducarea lui este posibilă doar în locurile privative de libertate. Colegiul penal conchide că, tipul și mărimea pedepsei stabilite lui V.Mereacri, vor fi cele mai eficiente pentru reeducarea lui și atingerea scopului legii.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului V.Mereacri, instanțele de fond au dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normelor penale în baza cărora acesta a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de prevederile art.61, 75 Cod penal.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul, pedeapsa aplicată inculpatului este proporțională faptelor comise și individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Mereacri Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 16 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu